

самъ истървалъ свѣщъ-та, запали си сичко и изгорѣ. *Л. Д. 1875, 158.* Той падна, истърва юздытѣ. (*Il tomba, les rênes lui échappèrent*). *Т. 82.* Че припусна врана коня При бѣлянкѣ край полѣвкѣ. Малки моми платна бѣлжтъ, А вдовицы ризы пержтъ. Истърва си врана коня: Отговаря царъ Константинъ: Хой вы вазн малкы момы Я прострете бѣла платна Та хванете врана коня. *Гн. 179.* Нии са държахмы ѣко за да не бы въ този силенъ тласкъ истървемъ стѣлна, конто ни бѣше единчката надѣжда. *Т. 99.* Никога не направихъ злоупотребеніе; никакъ не истървахъ нито една дума която бы могла да открие най-малката тайна (*jamais il ne m' a échappé une seule parole*). *Т. 40.*

Истрѣгнѣ *м. св.* **Истрѣгвамъ** *м. дл.* выдерну, выдергиваю; исторгну, исторгаю: А послѣ, къту (кокурузъ) порасте повѣчь, прикопавжтъ го, чеснжтъ и истѣргвжтъ по-слабы му изъ стъркове. *Пк. 54.*

Истрѣкамъ *м. св.* **Истрѣк(у)вамъ** *м. дл.* 1) вытру, вытираю; вычищу, вычищаю: 102 души работници зели по единъ чаркъ за да го истръкаты и лѣнжтъ (за тоя часовникъ). *Л. Д. 1869 р. 169.* И многоцѣнити камъни ся лѣнжтъ само кога имъ ся истръка отгорѣ кора-та (когда снимутъ съ нихъ кору). *Л. Д. 1873 р. 191.* **Истрѣкамъ са Истрѣвамъ са** сотрусь, стираюсь: Тука позлатата обигарща предмѣтътъ така, каето парата отъ дѣханието, и ако на истина то и да са истарѣва скоро, но за оние нѣща, конто са не поджвргаватъ за триѣни, то поджлно можеше да испжлни своето назначение. *З. 239.*

Истрѣколѣж *м. св.* **Истрѣкалямъ** *м. дл.* выкачу, выкатываю: Истарколиха върелче вино, развеселиха са помежду си. *Зк. 29.* За народатъ истръкалияхъ бѣчевы съ вино. *Р. 70.* Отъ коньски зобникъ глава искара, ѿ истаркаля предъ султанъ Мурата. *М. р. 217.* **Истрѣколѣж са Истрѣкалямъ са** скачусь, скатываюсь, свалюсь, слечу (съ коня): И боздоганъ удри Арапина Го удари мегю двете очи: С'истаркаля отъ коньо на земя. *М. 143. р. 216.*

Истрѣпнѣ *м. св.* **Истрѣп(ну)вамъ** *м. дл.* вздрогну, содрогаюсь, остолбенѣю; оцѣпенѣю, цѣпенѣю: Азъ истрыпвамъ (*je fremis*) като си помыслямъ. *Т. 313.* Тѣ ся комахай истрыпнали отъ страха. *Х. I, 17.* Раздай ни, мамо, по чюзди врати... Сѣтни тѣ думи са казаха отъ Кръстинка съ истрыпнато сърце. *Зк. 73.* Членоветѣ му обезсилени истрыпвать (*les membres épuisés s'engourdissement*). *Т. 64.* Рѣцѣтѣ ми ако и истрыпналы и вцѣпены отъ ужасъ (*mes mains tremblantes et saisies d'horreur*) не можахъ да му откажжтъ тѣзи жестока услуга. *Т. 246.* Но нѣкогашъ неговитѣ устны са мърдатъ за да изрежжтъ думы кснто истрыпналыитъ му езыхъ не може да произнесе (*sa langue engourdie*). *Т. 311.*